Ч. 94. Пятниця 10 мая (27 цьвітня) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Ґавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Рада державна. — Парляментарні справи. — Положене на Угорщині.

В дальшім ході нарад над зміною компетенциї міністерств промовляв на вчерашнім засіданю палати послів між иншими президент міністрів ґр. Штірґк. Він обговорював подрібно новий розділ діяльности міністерств і замітив, що зібране всіх справ водних в міністерстві публичних робіт, яке є заосмотрене у всї технїчні помічні средства, відповідає заявлюваним з многих сторін бажаням як інтересантів так і парляменту. Той новий поділ причинив ся до скоршої праці в справі водних доріг. Всї справи промислові будуть віддані міністерству торговлї і то причинить ся до лїпшої опіки над промислом.

Дискусию відтак перервано і відложено до слїдуючого засїданя, яке відбуде ся в пятницю.

Буджетова комісия радила дальше над рахунковими замкненями.

Підкомітет дорожняної комісиї, вибраний для справ мешкань, радив над внесенем посла Ґросса в справі виданя закона про вивласнене на мешкальні цїли. Шеф секциї Шарф піднїс, що вже в попередній сесиї палати послів відкинено подібну резолюцию і перед новим єї ухваленем належало би довідати ся, як супротив неї поводять ся сторонництва палати.

Войскова комісия вела дальшу ґенеральну дискусию над войсковими предложенями. Пос. Шуберт жалував ся на відложене войскової бранки, що є получене з великими трудностями для населеня і домагав ся деяких войскових реформ. — П. Дашиньский заявив ся против сталої армії. Покликує ся на становище социяльних демократів у всїх парляментах, які нїколи не виступають против оборони границь і національних прав, коли загрожує ворог. Офіцирский корпус не доріс до своєї задачі. Єго ексклюзивність, ріжнородні середновічні останки, двобої, несьвідомість народних і економічних відносин населеня спричинюють, що офіцири помимо їх великих прикмет є лихими асиміляторами населеня. Незнане мови вояків у офіцирів може стати ся в даних случаях фатальним, особливо в відділах кінноти. Наводить приміри з росийско-японьскої війни. Вкінци виступає против третого року служби підофіцирів і мотивує се в довшій промові.

Остро осуджує марноване людским материялом в армії, внаслїдок чого більше як 20.000 вояків є для служби страчених, бо повнять функциї кухарів і льокаїв.

Виступає против послів, які промовляли в комісиї против Італїянців. Італія є національною державою і не було би більшого нерозуму, як загарбане хоч би пяди італїяньскої землї, навіть по побідній війнї з Італїянцями. Була би се дурниця, від якої нехай нас Бог боронить. З огляду на те, нерозумним є підбуюване клерикальних полїтиків. Вкінци показує на нерозум велико росийскої політики, яка бачить в Австриї ворога, а у всхідній Галичині веде загальну руссофільску пропаґанду. Згадав про шпіоньску сїть, закинену Росиєю на Галичину, а покінчив обговоренем балканьскої політики веденої Росиєю.

По промові пос. Ґаммера перервано наради.

На Угорщині положене все ще не виясинене. Др. Люкач, що станув майже на тім становищи, що й єго попередник, стрінув ся з такими самими перепонами що й ґр. Кін-Гедерварі.

Дня 5 мая покористував ся др. Люкач зборами правительственного сторонництва праці, котрі мали попращати ся з дотеперішним провідником ґр. Кіном і при сїй нагоді яко новий провідник виголосив промову дуже важну і знаменну для дальшого розвитку угорскої кризи. Перед тим виголосив др. Люкач проґрамову промову в соймі відтак переговорював з опозициєю, а остаточно виступив посеред правительственного сторонництва яко єго провідник.

Коли змаганя ґр. Кіна до переведеня войскової реформи з підмогою переговорів з Кошутівцями показали ся безуспішними, вступив

4)

Із споминів пройдисьвіта.

(Дальше).

Надармо старав ся я завести з Мехіканцем якусь розмову; сказав два, три слова та й тілько всего, що я міг видобути з него. Відтак замкнув двері, перевернув ся на землю і як здавало ся, заснув глубоким сном. Так само спав твердо й мій приятель, бо чути було, як він хропів на постели.

Намучившись цілий день та слухаючи тепер одностайного хропіня мого приятеля, зачав і я дрімати а відтак таки перевернув ся на землю і заснув. Та не довго я спав, бо рух Мехіканця збудив мене. Коли я отворив очи, побачив я, як Мехіканець встав, переступив осторожно через мене та забрав наші рушниці і поставив коло своєї. Тепер здавало ся менї, що Мехіканець зачав надслухувати якісь голоси, що надходили знадворку, а відтак положив ся знов на землю, нїби рад з того, що єго гості сплять. Він сам вже не спав, бо я видів добре, як він всю свою увагу звернув на вікно в стїнї і не спускав ока з него.

Минуло трохи часу, аж чую, що перед хатою щось зашелестїло. Зараз по тім вікно зробило ся темне, мов би хто єго затхав, а в тій хвили Мехіканець схопив ся і з піднесеним в гору ножем скочив до постелї, на котрій спав мій приятель. Не надумуючись богато, вхопив я за револьвер і стрілив в того розбишака. Куля очевидно поцїлила, бо закровавлений ніж випав з руки Мехіканця. Я хотів вже другий раз стрілити, коли мій товариш прискочив до мене і вирвав менї револьвер з руки та крикнув: Бій ся Бога, дай спокій тому чоловікови! Таж він менї житє уратував!

Відтягнувши зраненого чоловіка на бік, показав він на постіль, на котрій спав.

Там лежав в послїдних судорогах величезний яґуар. З широкої рани, яку Мехіканець зробив зьвірюцї ножем, спливала кров великою струєю.

Я просто остовпів на вид того всего і сам не знав, що зі мною дїє ся, але мій товариш кинув ся зараз до Мехіканця і оглянув єго рану, котра на щастє не була небезпечна, бо куля пробила лиш тїло і обвязав єї.

Ми заплатили Мехіканцеви за то, що він нас приймив на ніч і дав попоїсти та й нагородили єго за єго хоробрість так щедро, що він на другий день рано дуже сердечно розпращав ся з нами та й не мало був рад з того, що преці раз удало ся єму убити того лютого зьвіра, котрий вже кілька разів нападав на него.

IV.

Я був вже шість недїль в Калїфорнії, а мимо всїх заходів не міг знайти собі ніякого відповідного становища. Аж ось одного дня впало менї в очи оголошене, що має бути обсаджених ще кілька посад кінних поліцаїв. Услівя, під якими можна було одержати ту посаду, були: сильний і зручний, добрий їздець, здоровий і інтелїґентний. А що я на мою скромну думку міг відповісти тим вимогам, то постановив попробовати, зголосив ся та й зараз мав зложити іспит. Я служив давнїйше при гузарах, то й умів на добрім кони перескочити через огорожу, чого не уміли другі, що рівночасно зі мною старали ся о ту посаду, отже на основі того приймили мене поки що на пробу з тим, що коли проба добре випаде, то одержу сталу посаду.

Вже на другий день казали менї ставити ся перед начальником. Той сказав менї, що єму поручили залагодити якусь справу, котра по правдї належала би до якогось висшого урядника; але той послїдної ночи занедужав, а всї инші, здібні до того, заняті тепер чим иншим. А то розходить ся о таку справу. Хтось вкрав пачку актів, котрі могли би скомпромітувати висших урядників і єсть оправдане підозрінє, що теперішний властитель тих паперів буде втікати дорогою на полудне. На тій дорозї, котру менї на карті докладно показано, єсть місце, на котрім можна би того чоловіка найлекше прихопити. Щоби не зрадити ся, буде він часть тої дороги іти пішки, отже як би я вчаснїйше вибрав ся і поїхав ще навпростець дорогою, яку менї ще покажуть, то я би скорше був на

др. Люкач на иншу дорогу, котра би его довела до тої самої цїли, і розпочав переговори з Юстівцями, щоби усунути обструкцию в сой мі. Тим розпочав новий мінїстер президент свою дїяльність. Він переговорював з Юстом в справі виборчої реформи і в промові виголошеній в соймі подав головну основу виборчої реформи, котра не відбігає зовсїм від заяв в сїй справі его попередників. До того однак потребує він помочи головно свого сторонництва працї.

Промова дра Люкача в сторонництві працї мала отже розкрити его гадки що до виглядів его мирних переговорів з опозицию і тому вижидано єї з великим напруженєм.

Др. Люкач виголосив справдешню боєву промову. Коли би він мав вигляди довести до порозуміня з сторонництвом Юста, або коли би вже доходило до порозуміня, тоді не виступав би др. Люкач з такою промовою. Він вправдї на кінци промови зазначив, що не тратить ще надії на порозуміне, однак перед тим розводив ся широко і то в ярких і різких висловах против обструкциї і заповів боротьбу з нею. Др. Люкач зазначив, що поступоване обструкциї є революцийне і терористичне і що се приневолює також соймову більшість до тероризму, бо сторонництво працї не буде відкидати ніяких способів, щоби зломити обструкцию і завести лад в соймі.

Ся різка промова мінїстра відбила ся голосним гомоном в сторонництві працї. Коли би др. Люкач мав був певну надію на мирне порозуміне з Юстівцями, був би инакше промовляв, а ся різка промова стає певним доказом, що переговори з Юстом стрічають великі перепони і тому мінїстер уважав конечним вказати на боєву готовість сторонництва працї. Він хотів зазначити, що є провідником великого і сильного сторонництва, котре готове під его проводом станути до бою з обструкцию і сю готовість бажав він поставити перед очи опозициї. Переговори з Юстом тревають дальше і др. Люкач заявив, що виробляє новий начерк виборчої реформи, а на его основі буде вже дальше переспрявляти з опозицию.

Новинки.

Львів, 9 мая 1912.

— **Лїцитация.** Дня 14 мая 1912 о годинї 9 відбуде ся в магазинах товарових стаций у Львові публична лїцитация невідобраних товарів, як: вино, горівки, оцет, цукор, фарби, мило, сїрники, товари блаватні, знаряди і машини рільничі, меблї, сукна, полотна, чоботи, щітки, рами, бляха, порожні бочки і т. п., о скілько ті товари в тім часї не будуть відобрані.

— **Слїдами париских апашів.** З Відня доносять: Коли сеї ночи кількох поліцаїв хотїло арештувати трох злодіїв в якійсь винарни при улици Табор на передмістю званім Леопольдштадт, стали злодії стріляти з револьверів. Поліция відповіла також вистрілами. Стрілянина тревала пітвора години і викликала страшенний переполох серед тамошних жителів. Остаточно удало ся зловити двох злодіїв, що були сховали ся. Третий стрілив сам до себе три рази з револьвера. Конаючого привезено до шпиталю. З поліцаїв нікого не зранено.

— **Перший раз на лїтаку.** Пос. Фресль яко член парляментарної комісиї войскової їздив сими днями до Вінер Найштадт оглядати з членами делеґациї тамошне летниче поле і урядженя летничі і при сїй нагоді навіть сів на лїтака і підлетів в гору. Про свої вражіня підчас лету так він розповідає опісля:

Я попросив ріґмайстра Умлявфа, щоби він позволив менї взяти участь в летї, на що він охотно згодив ся. Я почав зараз ладити ся до лету і убрав ся в летвичий одяг. Мої знак мі, коли довідали ся про мій намір, дуже здивували ся. Що правда на перший вид лїтака взяв мене трохи страх. Я був би тодї дуже вдячний, коли би якась пригода була спинила мою їзду. Однак я вже не міг відступити від мого наміру. Поручник Стоґандель поучив мене і я всїв на призначенім місци в лїтаку. Лїтак почав норушати ся, при чім мій страх збільшав ся. Нараз почав лїтак нагло взносити ся в гору. Мене брав великий страх, то знов задержував я холодну кров, та подивляв незвичайну справність приладу, що так слухає кождого руху керманича.

— **Обманьства асентирункові.** Із Станислава доносять: На основі донесень зарядила прокуратория державна доходженя против властителя більшої посїлости Лїбліха Шулима і его жінки о обманьства асентирункові. В наслїдок зарядженя судиї слїдчого арештовано їх обоє. Лїбліх відсидїв вже за подібні обманьства 4 місяцї вязниці. Крім того обоє супруги мають множество слїдств в подібних справах. Заносить ся на сензацийний процес, причім многим особам грозить компромітация.

— **З тов „Просьвіта“.** Головний виділ Тов-а „Просьвіта“ відбув в місяци цвітни три засїданя. До важнїйших рішень на сих засїданях належить справа зміни статута. Проєкт, виготовлений референтом статутової комісиї дром Е. Калитовским зі Стрия зреферував др. К. Левицкий на засїданю Гол. Видїлу з дня 15 цвітня. Проєкт сей Головний Видїл приняв до відома і рішив по остаточнім зредаґованю видрукувати в „Письмі з Просьвіти“. По всякій імовірности скличе ся в червни б. р. надзвичайні загальні збори товариства для полагодження реформи статутів.

На внесенє комісиї просьвітно-орґанїзацийної рішив Головний Видїл удїлити Читальні „Просьвіти“ в Жидачеві хвилеву позичку в квоті 800 К за відповідним обезпеченєм, на закупно дому для читальнї. — Для філїї „Просьвіти“ в Бібрцї, увзглядняючи виїмкові обставини, відступив 50 проц. від членьских вкладок зібраних філїєю по конець 1912 р. На внесенє видавничої комісиї підвисшив ремунерацию авторских гонорарів за працї друковані в видавництвах товариства.

На анкетї дня 1 цьвітня рішено утворити в „Просьвіті“ окрему комісию, яка займала би ся справами аматорских кружків театральних, хорових і орхестральних. Головний Видїл ухвалу сю апробував і покликав до житя сю нову комісию, яка зійшла ся в перше 20 цьвітня. На сім першім засїданю слїдувало уконституоване комісиї. Головою вибрано інж. Ст. Чарнецкого, его заступником о. І. Туркевича а секретарем І. Савицкого. Засїданя рішено відбувати поки що кождого тиждня в середу о год. 7-ій вечером. На засїданю 22 цьвітня принято правильник комісиї, а на засїданю 29 цьвітня розпочато дискусию над проґрамою працї комісиї. Проґрама працї комісиї буде оголошена в „Письмі з Просьвіти“. На разі склад комісиї є такий: дир. А. Гаџяк, Т. Купчиньский, о. Т. Лежогубский, В. Мозо-

---

тім мості і там вже дожидав того чоловіка. Я мусів би відобрати ему тоті папери або якимсь хитрим способом або таки на силу; але то повинен я собі запамятати, що не вільно того чоловіка зранити або ще може й убити, того треба конче уникати, щоби не наробити дивовижі. Начальник дав при тім пізнати, що коли я ту задачу як слїд виконаю, то можу бути певний того, що одержу сталу посаду.

Отже я постановив собі зробити, що лиш зможу. Менї докладно описали, як той злодій буде убраний і як він буде виглядати, отже цїла справа видавала ся менї легкою до виконаня і в кілька годин опісля був я вже в дорозї.

Я знайшов той міст без великого труду а сховавши коня в недалекім ярі, ждав я, що тепер дальше буде. Через кілька годин не видко було і живої душі і я зачинав вже тратити всю надію на красшу будучність, яка менї усьміхала ся на становищи кінного поліцая, аж ось побачив я якогось чоловіка, що ішов дорогою і був майже так само убраний, як то менї описали. Чоловічок той зовсїм менї не сподобав ся. Був то бачите хлописко здоровенний, високого росту і виглядав зовсїм на такого, який не надумуючись довго готов би був мене вхопити і кинути з моста. Силою годі було тут що вдіяти, отже треба було взяти ся на хитрий спосіб. Але що би то помогло; а стала і добре платна посада аж надто вабила. Отже я пустив ся поволи напроти того чоловіка, поздоровив его і вийнявши свою люльку, попросив его трохи тютюну. Ми зійшли ся як раз на мостї.

Він притакнув на то добродушно: Нате вам капшук, возьміть собі, кілько хочете. — А ви звідки? Ви мабуть не довго тут в краю?

От і завела ся розмова і я став ему розповідати дещо з моєї дотеперішної долї, доки аж не наложив люльки. Відтак віддав я ему капшук з подякою.

Але в тій же хвили, коли він капшук ховав, вхопив я того Ґолїята попід сили, підложив ему ногу і так звалив на землю. Все пішло так борзо, що заким він ще стямив ся, лежав вже горілиць на земли; я став ему колїнами на груди а руками вхопив за горло.

Аж ось з его кишенї на грудех висунула ся пачка паперів. То могли бути лиш тоті, які він вкрав. Я пустив одною рукою мого противника і вхопив ту пачку. Дістав же я тодї за своє. Він вчепив ся зараз обіруч мого коліна і зачав так тиснути, що менї мало кість з него не вискочила і я з болю мимо волї его пустив.

Противник скористав зараз з тої нагоди і в одній хвили положенє змінило ся. Вмить вхопив він мене і за кілька хвиль сїпанини поборов мене, бо я одною рукою майже не міг рушити.

— Ви, видко, з поліциї і хочете мене зловити! — заверещав він. — Ну, з такими людцями то коротка справа — мерцї не розповідають нїчого. Аж тепер тобі конець, голубчику!

Сказавши то, мій противник схопив ся, підняв мене мов перо і злагодив ся вже кинути мене з моста в глубоку в споді ріку, що під ним шуміла.

Але смертельний страх додає нечуваної сили і притомности. Якраз ще в пору нагадав я собі штучку, якої ужив одного разу давнїйше щасливо. В тій хвили, коли він мене підніс, опер ся я здоровою ногою об поруче моста і спустивши голову в долину, відтрутив ся з цїлої сили. Голова при тім підняла ся і я вдарив нею мого противника в лице з такою силою, що він аж мало не перевернув ся а я станув на рівні ноги. Я вирвав ся від него, вхопив его за праву руку і сїпнувши з цїлої сили, викрутив єї на бік.

Мій противник закричав з болю і стає просити ся: Пустіть вже, пустіть! Беріть собі папери, лиш мене пустіть.

Побоюючись якоїсь хитрости, хотів я в першій хвили бороти ся дальше і зробити того чоловіка зовсїм нешкідливим, але він на знак, що піддає ся, перевернув ся горілиць на землю і вільною рукою піддержував праву.

Я тодї вихопив зараз від него ту пачку паперів і отворив єї. Там був лиш сам білий незаписаний папір. Лиш на однім листі була вибита печатка уряду поліцийного а над нею було виписане: „Ви видержали пробу. Зголосіть ся завтра рано знов у мене“. Під сими словами було підписане імя шефа поліциї.

Я мабуть зробив був на то дуже дурнуватє лице, бо мій поборений противник встаючи поволи, хоч і як его лице болїло, таки усьміхнув ся і сказав: Ну, то правда, що ви пробу зовсїм добре відбули, але ви менї праву руку викрутили і я буду мусїв кілька недїль перебідувати. Приведіть свого коня. Підемо до найблизшої фарми. Там стоїть моя шкапа. Випємо по чарцї та й буду мусїв зробити собі студені оклади на руку.

— А я собі на колїно — сказав я на то.

Покріпившись трохи на фармі, завіз я мого мнимого противника до дому і він мусїв зараз піти до шпиталю. Ми позістали добрими приятелями і в часї моєї пятилїтної служби перебули ще неодну пригоду.

(Дальше буде)

лик, В. Равлюк, І. Савицкий, О. Сироїд, о. І. Туркевич, О. Устриско, інж. Чарнецкий. Рішено кооптувати ще інж. Я. Вінцковского, М. Вітошиньского, Ф. Королева, Гр. Микитея, Л. Огоновского, В. Рудницкого і А. Будзиновского.

Комісия економічна відбула одно засїдане дня 24 цьвітня при участи 8 членів. На засїданю рішила комісия скликати в найблизшім часї анкету, яка мала би обговорити справу орґанізациї збіжевих шпіхлірів та спілок збуту збіжа. З фондів економічних уділила п. Львови Стиранці, надзвичайному слухачеви курсу абітуриєнтів при торговельній Академії у Львові, підмогу в висоті 260 К. Львівскій Філїї „Просьвіти" рішила виплатити квоту 56 К 80 сот. яко зворот видатків понесених в часї аранжованя касово-крамарского курсу в Винниках. Для Філїї „Просьвіти" в Тисьменици признала в засаді 200 кор. підмоги на урядженє пові тової вистави. Плян преєктованої вистави передала ком. А. Жукови до пороблення евенту альних змін і поправок.

— **Знайшла ся згуба.** Перед кількома неділями подали були львівскі ґазети вість, що з мешканя пані Фанні Діттнер, властительки пансіонату, пропала десь без слїду єї брилянтова колія, вартости 8000 корон. Вість ту і ми нотували а тепер подаємо до відомости, що та згуба знайшла ся — зашита в подушці. Цікава лиш річ, хто єї там зашив і на що.

— **Також сензация.** Перед кількома днями подали ми за берлиньскими ґазетами сензацийну вість, що у войскового сьвященика Лїбе (не Лїбіґа), котрий помер нагло внаслїдок отроєня, знайдено множество дорогоцїнностий, а головно диямантів, шлїфованих і нешлїфованих — брилянтів, рубінів, смараґдів, золоту чашу, якісь мозаіки і т. д., все разом вартости звиш мілїона корон. Ба, в пельских ґазетах появила ся навіть була звістка, що всї ті дорогоцїнности походять з обікражі чудотворної ікони на Ясній горі в Ченстохові. Сю велику сензацию заступила тепер друга, яка наспіла з Берлина, а котра каже, що всї знайдені у сьвященика Лїбе дорогоцїнности не представляють майже нїякої вартости або бодай лиш дуже малу, бо то не правдиві дорогі камені лиш штучно зроблені наслїдування.

— **Арештованє злодіїв.** Ще дня 27 цьвітня вкрадено адвокатови дрови Морґенротови при ул. Крашевского з вертгаймівскої каси 10.000 корон. Полїция почала слїдити і набрала переконаня, що крадежі допустив ся слуга дра М. Островского. Хлопака того лїт несповна 20 арештовано і він зізнав, що єго спільником був Юлїян Беднарчук, слуга дра Морґенрота, котрий єго до тої крадежі намовив. Полїция зачала шукати Беднарчука і викрила єго мешканє при ул. Набеляка в сутеренах дому ч. 3. Мешканє однак було замкнене, а Беднарчука в нім не було. Полїция зачала тоді пильнувати мешканя і вчера аґент, який там робив службу, дав знати, що Беднарчук вернув домів. Тоді виїхав на місце комісар полїциї п. Пісарский з кількома аґентами, зловив Беднарчука і зробив ревізию в єго мешканю. Знайдено ключ від вертгаймівскої каси, котрий перед кількома місяцями пропав був дрови Морґенротови, а в зеркалї під склом 9.400 корон. В виду того Беднарчук признав ся до вини і потвердив, що намовив Михайла Островского до крадежі і дав єму за то 50 кор. Обох злодіїв відставлено до суду, а знайдені гроші будуть звернені дрови Морґенротови.

Небезпечного злодія придержав вчера аґент Пшестшельский на улици Рейтана. Єсть то молодий мужчина лїт около 23. В хв ли арештованя хотів він подерти пачку банкнотів, але аґент відобрав їх єму. Разом зі знайденим при нїм сріблом сконфіскевано єму 587 корон. На полїциї зізнав він, що називає ся Михайло Трач і єсть каменярем в Тернополи. До Львова приїхав, бо хотів звідси виїхати до Бережан до тамошного шпиталю. Батько єго мав втечи до Бразилїї, а матір служить десь в Галичинї. На двірци в ґардеробі лишив клунок з брудним білєм, подертою курткою і старі черевики. Полїция підозріває єго о участь в обікражи церкви в Полюхові великім, перемишляньского повіта.

Телеґрами.

Відень 9 мая. Комісия босаньска палати послів приняла en bloc всї предложеня що до анексиї. Звітником вибрано Редліха. Так само одноголосно постановлено, щоби спільно з рефератом переведено дискусиї над всїми справами стоячими в звязи з босаньскою справою натури правно-державної, полїтичної, економічної і комунїкацийної та щоби як найскорше поставлено в палатї відповідні внесеня.

Константинополь 9 мая. Управа пристанї видала розпорядженє в справі переїзду кораблїв через Дарданелї. З одної сторони проливу призбирало ся около 200 кораблїв, з другої около 100. Кождий з них одержить число відповідно до дати приїзду. Переїзд послїдує ґрупами по 4 кораблї в півгодинних відступах. Хто би не держав ся тих постанов, буде караний грошевою карою. Переїзд буде відбувати ся від 8 год. рано до 9 вечером, так що через день буде могло переплисти 60 кораблїв.

Константинополь 9 мая. Зачувати, що з 60 мін положених в Дарданелях вчера усунено 27; прочі будуть усунені до 3 або 4 днів.

Рим 9 мая. Аґ. Стефанї заперечує вість з Константинополя, що часть італїяньскої фльоти має ся знаходити коло Лемнос.

Константинополь 9 мая. Часописи домагають ся видаленя Італїянців з Константинополя.

Солунь 9 мая. Серед Арнаутів слїдно не безпечне заворушенє.

Солунь 9 мая. Валї видалив італїяньского лїкаря Фоскольо, котрий стягнув на себе підозрінє.

— **Конкурс.** Головний Видїл Краєв. Тов. господарского „Сільский Господар" у Львові, наміряючи по мисли рішеня послїдних Загальних Зборів з дня 25 марта 1912 р. приступити до заснованя в Коршеві на предметі дарованім Єго Ексц. Митрополитом Шептицким школи господарскої для господинь, і наміряючи виобразувати фахові учительскі сили для веденя теї школи, розписує ся отсим сей конкурс на стипендиї для виобразованя учительок під слїдуючими услівями:

1) Вимаганою є від кандидаток укінчена школа середна, жіноча семинария, лїцей або ґімназия, при чім замічає ся, що учительки, які мають кваліфікацию учительску, будуть передовсім увзглядненї.

2) Безусловне зобовязанє, що петентка одержавша стипендию, по укінченю студий обійме посаду учительску в Коршеві і буде єї виконувати що найменше лїт пять.

Студиї мають петентки розпочати в вересни року 1912 в одній з висших шкіл для жіночого господарства, яку вкаже Товариство. По укінченю сеї школи можуть бути ще Товариством писланї на практику в подібних заведенях краєвих або заграничних.

Висота стипендийної підмоги залежати буде від коштів, які будуть вимагати студиї. Першеньство для стипендиї будуть мати ті петентки, котрі схотять в части власними фондами причинити ся до своїх студий. Пожаданим є також знанє француского язика.

Число стипендий буде означене пізнїйше після того, кілько кваліфікованих петенток зголосить ся вглядно кілько з них хоч в части могли би покрити кошти удержаня в фаховій школї власними фондами.

Поданє з долученем сьвідоцтва шкільного, метрики і сьвідоцтва убожества, належить внести найдальше до 30 мая с. р. до Головного Видїлу Товариства „Сільский Господар" у Львові, ул. Зіморовича ч. 20. — Близші інформациї кождого разу уділить канцелярия Товариства.

За Головний Видїл Краєвого Товариства господарского „Сільский Господар" у Львові:

Др. Евген Олесницкий, голова. *Др. Величко*, секретар.

Курс львівский.

Дня 9 мая 1912	Платять К с	Жадають К с
I Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 вр. . .	699·—	704·—
Банку гал. для торгов. по 200 вр.	435·—	442·—
Зелїв. Львів-Чернів.-Яси	529·—	536·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	483·—	493·—
II. Листи заставні за 100 вр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов. . .	109·80	—·—
Банку гіпотечного $4\frac{1}{2}$ прц. . .	98·10	98·80
$4\frac{1}{2}$% листи заст. Банку краєв. .	98·50	99·20
4% листи застав. Банку краєв. .	92·50	93·20
Листи застав. Тов. кред. 4 прц. .	97·—	—·—
„ „ 4% льос в $41\frac{1}{2}$ лїт.	—·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	90·60	91·30
III. Облїґи за 100 вр.		
Пропінацийні галицкі	97·80	98·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4\frac{1}{2}$%. .	98·—	98·70
Зелїв. льокаль. „ 4% по 200 К.	90·50	91·20
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К .	88·50	89·20
„ м. Львова 4% по 200 К .	90·50	91·20
IV. Льоси. (Курс віденьский)		
Австрийскі черв. хреста	58·25	64·25
Угорскі черв. хреста	37·50	43·50
Італїянь. черв. хр. 25 фр.	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. .	79·—	85·—
Базилїка 10 К	31·80	35·80
Йошіф 4 К	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр.	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·35	11·45
Рубель паперовий	2·54	2·55
100 марок нїмецких	117·90	118·20
Доляр американьский.	4·80	5·—

Надіслане.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).